

ความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ

สำหรับที่นี้จะเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความทันสมัยกับปัจจัยอื่น ๆ

ได้แก่

1. ปัจจัยประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส การมีบุตร ขนาดครอบครัว ศาสนาและภูมิลำเนาเดิม ¹
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา อาชีพของบิดา การศึกษาของบิดา ภาระหนี้สิน การปลีกตัวออกจากสังคม ประสิทธิภาพการทำงานและความเคร่งศาสนา ²

ดังมีรายละเอียดในการพิจารณาความหัวข้อต่าง ๆ ต่อไปนี้

ความทันสมัย (Modernity)

1.) ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับปัจจัยประชากร จากสมมติฐานข้อที่ 2 ว่า ปัจจัยประชากรอันได้แก่เพศ อายุ สถานภาพสมรส การมีบุตร ขนาดครอบครัว ศาสนาและภูมิลำเนาเดิม มีความสัมพันธ์กับความทันสมัยของบุคคลในระบอบที่แตกต่างกัน จะสามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้จากตารางที่ 121 และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1.1 เพศ ความเป็นชาย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพและแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ซึ่งกล่าวได้ว่า ผู้ชายมีความทันสมัยสูง ส่วนผู้หญิงมีระดับความสัมพันธ์กับความทันสมัยในทิศทางตรงข้าม ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพและแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ชายมีความทันสมัยต่ำกว่าผู้ชาย

¹ ूरายละเอียดการแจกแจงความถี่ของข้อมูลจากบทที่ 3 และภาคผนวก จ.

² ूरายละเอียดการแจกแจงความถี่ของข้อมูลจากบทที่ 3 และภาคผนวก จ.

ตารางที่ 121 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับปัจจัยประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสหสัมพันธ์ความทันสมัยแยกตามกลุ่มอาชีพ		รวมทั้ง 2 กลุ่ม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. เพศ			
ชาย	0.26	0.27	0.25
หญิง	-0.26	-0.27	-0.25
2. อายุ			
15-29 ปี	N.S.	N.S.	0.14*
30-54 ปี	N.S.	N.S.	N.S.
55 ปีขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.10*
3. สถานภาพสมรส			
โสด	N.S.	N.S.	0.18
สมรส	N.S.	N.S.	-0.18
4. การมีบุตร			
0-3 คน	N.S.	N.S.	N.S.
4-6 คน	N.S.	N.S.	-0.11*
7-12 คน	N.S.	N.S.	-0.15
5. ขนาดครอบครัว			
ต่ำกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.17*
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.17*
6. ศาสนา			
พุทธ	N.S.	N.S.	0.12*
อิสลาม	N.S.	N.S.	-0.12*
7. ภูมิภาค			
จังหวัดใกล้เคียง	N.S.	N.S.	-0.19
จังหวัดไทย	N.S.	N.S.	0.19

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P<0.05$

N.S.=ระดับนัยสำคัญที่ $P>0.05$

1.2 อายุ ระยะเวลาอายุ 15-29 ปี มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ 2 กลุ่ม ซึ่งกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีระยะเวลาอายุ 15-29 ปี มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยสูง ส่วนบุคคลที่มีระยะเวลาอายุ 30-54 ปี ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย และบุคคลที่มีระยะเวลาอายุ 55 ปีขึ้นไป จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัย เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มีอายุ 55 ปี ขึ้นไป มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยต่ำ

1.3 สถานภาพสมรส บุคคลที่เป็นโสดมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด แสดงว่า บุคคลที่เป็นโสดมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูงกว่าบุคคลที่สมรสแล้ว ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมดซึ่งกล่าวได้ว่า บุคคลที่สมรสแล้วมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำกว่า

1.4 การมีบุตร ผู้ที่มีบุตรจำนวนต่ำกว่า 3 คน ไม่พบความแตกต่างกับความทันสมัย ส่วนผู้ที่มีบุตร 4-6 คน มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ และผู้ที่มีบุตร 7-12 คน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับความทันสมัยเช่นเดียวกัน สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุตรสูงกว่า 4 คน มีแนวโน้มว่าจะมีระดับความทันสมัยต่ำกว่า

1.5 ขนาดครอบครัว ผู้ที่มีขนาดครอบครัวต่ำกว่า 6 คน มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวน้อยกว่า 6 คน มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูง และบุคคลที่มีขนาดครอบครัวสูงกว่า 7 คน มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัย เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มผู้รับสัมภาษณ์ทั้งหมด ซึ่งหมายความว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวสูงกว่า 7 คน มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำกว่า

1.6 ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์ในทางเคียงกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่า ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูง และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำกว่า

1.7 ภูมิลำเนาเดิม ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมมาจากจังหวัดใกล้เคียงกับบางชน มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ ซึ่งกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีภูมิลำเนาเดิมจากจังหวัดใกล้เคียงนั้น มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำ ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมมาจากจังหวัดอื่นที่เป็นจังหวัดใหญ่ มีความสัมพันธ์ในทางเคียงกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมมาจากจังหวัดใหญ่ เช่น นครราชสีมา ขอนแก่น เชียงใหม่ นั้นมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูง

จากการวิเคราะห์ที่ผ่านมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อที่ 2

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
จากสมมติฐานข้อที่ 3 ว่า ปัจจัยทางสถานเศรษฐกิจและสังคมอันได้แก่ สภาพภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อาชีพของบิดา ภาวะหนี้สิน ระดับการศึกษา การปลีกตัวออกจากสังคม ประสบการณ์การทำงาน และความเคร่งศาสนา มีความสัมพันธ์กับความทันสมัยของบุคคลในระดับที่แตกต่างกัน จะสามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้จากตารางที่ 122 และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญทั้งเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพและเมื่อแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ซึ่งหมายความว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูงขึ้นด้วย

ตารางที่ 122 คาสหสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	คาสหสัมพันธ์ความทันสมัยแยกตามกลุ่มอาชีพ		รวมทั้ง 2 กลุ่ม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม	0.36	0.40	0.20
2. การศึกษา			
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	-0.42	-0.41
5-10 ปี	N.S.	0.22*	0.26
11-16 ปี	0.24*	0.27	0.32
3. อาชีพของบิดา			
เกษตรกร	N.S.	-0.25	-0.27
ประกอบอาชีพอื่น	N.S.	0.21*	0.26
4. การศึกษาของบิดา			
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	N.S.	N.S.
5 ปีขึ้นไป	N.S.	N.S.	0.17*
5. ภาวะหนี้สิน			
มี	N.S.	N.S.	N.S.
ไม่มี	N.S.	0.14*	N.S.
6. การปลุกตัวออกจากสังคม (ระคับตำ)	0.24*	0.39	0.39
7. ประสบการณ์การ ทำงาน (มาก)	N.S.	0.23*	NONE
8. ความเคร่งศาสนา	N.S.	N.S.	-0.11*

ระคับตำสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระคับตำสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระคับตำสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE = ไม่สามารถนำมาหาคาสหสัมพันธ์ได้

2.2 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ พบความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ส่วนผู้ที่มีการศึกษา 5-10 ปี มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับความทันสมัย เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพแต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น และผู้ที่มีการศึกษา 11-16 ปี มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญทั้งเมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพและเมื่อแยกตามกลุ่มที่ทำงานและกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน สรุปได้ว่า บุคคลที่มีการศึกษาค่ำกว่า 4 ปี มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำ ส่วนบุคคลที่มีการศึกษาสูงกว่า 5 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูงขึ้นไ้กย

2.3 อาชีพของบิดา ผู้ที่บิดาเป็นเกษตรกร มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ พบความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ส่วนผู้ที่บิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกรมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำกว่าบุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีแนวโน้มว่าความทันสมัยสูง

2.4 การศึกษาของบิดา ผู้ที่บิดามีการศึกษาค่ำกว่า 4 ปี พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย ส่วนผู้ที่บิดามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกันกับความทันสมัย เฉพาะเมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แสดงว่าบุคคลที่มีบิดามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูงกว่า

2.5 ภาวะหนี้สิน ผู้ที่มีหนี้สินพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย ส่วนผู้ที่ไม่มีหนี้สินเฉพาะกลุ่มที่ทำงานโรงงานพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย กล่าวได้ว่าบุคคลที่ไม่มีหนี้สินมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูงกว่า

2.6 การปลี๊ยกตัวออกจากสังคม ผู้ที่มีการปลี๊ยกตัวออกจากสังคมค่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย ทั้งเมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ และเมื่อแยกตามกลุ่มที่ทำนาและกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน สรุปได้ว่า บุคคลที่มีการปลี๊ยกตัวออกจากสังคมค่ามีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูง

2.7 ประสบการณ์การทำงาน เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานพบว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความทันสมัย ซึ่งหมายความว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมานาน มีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยสูงขึ้น

2.8 ความเคร่งศาสนา ความเคร่งศาสนามีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความทันสมัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แสดงว่าบุคคลที่มีความเคร่งศาสนาสูงมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยต่ำ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 123 : ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัจจัยประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสหสัมพันธ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แยกตามกลุ่มอาชีพ		รวมทั้ง 2 กลุ่ม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. <u>เพศ</u>			
ชาย	0.19*	0.20*	0.19
หญิง	-0.19*	-0.20*	-0.19
2. <u>อายุ</u>			
15-29 ปี	N.S.	N.S.	0.10*
3. <u>ภูมิลำเนาเดิม</u>			
จังหวัดใกล้เคียง	-0.18*	N.S.	-0.16*
จังหวัดใหญ่	0.18*	0.26*	0.16*

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P<0.05$

N.S.= ระดับนัยสำคัญที่ $P>0.05$

ศูนย์วิจัยสุขภาพกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัจจัยประชากร จากตารางที่ 123 : สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1.1 เพศ บุคคลที่เป็นชายมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พบว่า บุคคลที่เป็นชาย มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เช่นเดียวกัน แสดงว่าผู้ชายจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนเพศหญิงมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ก็พบว่าเพศหญิงมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งแสดงว่า ผู้หญิงจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่า

1.2 อายุ ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-29 ปี จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้งสองกลุ่ม และเมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มอาชีพไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่อายุระหว่าง 15 - 29 ปี จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นอกจากนี้สำหรับผู้ที่อายุอยู่ระหว่าง 30 - 54 ปี และ 55 ปีขึ้นไป ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.3 สถานภาพสมรส ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นโสดหรือสมรสแล้ว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.4 การมีบุตร จำนวนบุตร ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.5 ขนาดครอบครัว ขนาดครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.6 ศาสนา การนับถือศาสนาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.7 ภูมิลำเนาเดิม ผู้ที่เคยอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนผู้ที่เคยอยู่ในจังหวัดใหญ่จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ก็พบว่า ภูมิลำเนาเดิมที่เคยอยู่จังหวัดใหญ่ ๆ มาก่อนนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 124 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับภูมิลำเนาเดิม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา			กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ภูมิลำเนาเดิม		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ภูมิลำเนาเดิม	
	จังหวัดใหญ่	จังหวัดใกล้เคียง		จังหวัดใหญ่	จังหวัดใกล้เคียง
สูง	10.5 (2)	8.3 (3)	สูง	23.0 (20)	0.0 (0)
กลาง	89.5 (17)	88.9 (32)	กลาง	77.0 (67)	100.0 (27)
ต่ำ	0.0 (0)	2.8 (1)	ต่ำ	-	-
รวม	100.0 (19)	100.0 (36)	รวม	100.0 (87)	100.0 (27)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.01$

จากตารางจะเห็นได้ว่า สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงจะมาจากจังหวัดใหญ่คิดเป็นร้อยละสูงกว่าผู้ที่มาจากจังหวัดใกล้เคียง และเมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะเห็นได้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงเป็นผู้ที่มาจากจังหวัดใหญ่เป็นส่วนใหญ่เท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้าบุคคลเคยมีภูมิลำเนาเดิมที่มาจากจังหวัดใหญ่หรือจังหวัดที่เจริญแล้ว จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

ตารางที่ 125 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แยกตามกลุ่มอาชีพ		รวมทั้ง 2 กลุ่ม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. สถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม	N.S.	0.34	0.10*
2. การศึกษา			
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	-0.46	-0.35
5-10 ปี	N.S.	0.37	0.28
11-16 ปี	N.S.	N.S.	0.16*
3. อาชีพของบิดา			
เกษตรกร	N.S.	-0.24*	-0.17
ประกอบอาชีพอื่น	N.S.	0.21*	0.16*
4. การปลื้มท้อจาก สังคม (ระคัมภ์ค่า)	0.18*	0.45	0.37
5. ประสบการณ์การทำงาน	N.S.	0.23*	NONE
6. ความเคร่งศาสนา	-0.15*	N.S.	N.S.

ระคัมภ์ค่าสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระคัมภ์ค่าสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระคัมภ์ค่าสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE = ไม่สามารถนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

จากตารางที่ 125 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีระคัมภ์ค่าสำคัญ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีระคัมภ์ค่าสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน ซึ่งจะสามารถพิจารณารายละเอียดได้จากตาราง Cross-Tabulation ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 126 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม		
	สูง	กลาง	ต่ำ		สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	35.7 (5)	8.3 (5)	10.0 (7)	สูง	70.0 (7)	23.1 (18)	6.8 (4)
กลาง	64.3 (9)	90.0 (54)	87.9 (58)	กลาง	30.0 (3)	76.9 (60)	93.2 (55)
ต่ำ	0.0 (0)	1.7 (1)	1.5 (1)	ต่ำ	-	-	-
รวม	100.0 (14)	100.0 (60)	100.0 (66)	รวม	100.0 (10)	100.0 (78)	100.0 (59)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.0000$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับสูง จะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูงหรือเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีร้อยละของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง สรุปได้ว่า ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย

2.2 การศึกษา ระดับการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานโรงงาน และเมื่อพิจารณาผู้ที่มีการศึกษา 5-10 ปี พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพและเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาผู้ที่มีการศึกษา 10-16 ปี พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เฉพาะเมื่อรวมกลุ่มอาชีพเท่านั้น

ตารางที่ 127 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับระดับการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับการศึกษา			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10ปี	11-16ปี		ต่ำกว่า 4 ปี	5-10ปี	11-16ปี
สูง	12.5 (15)	5.3 (1)	50.0 (2)	สูง	4.5 (3)	32.7 (18)	29.6 (8)
กลาง	85.8 (103)	94.7 (18)	50.0 (2)	กลาง	95.5 (63)	67.3 (37)	70.4 (19)
ต่ำ	1.7 (2)	0.0 (0)	0.0 (0)	ต่ำ	-	-	-
รวม	100.0 (120)	100.0 (19)	100.0 (4)	รวม	100.0 (66)	100.0 (55)	100.0 (27)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.0002$

จากตารางที่ 127 จะเห็นได้ว่าสำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงจะเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาระหว่าง 11-16 ปี ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูง จะมีระดับการศึกษา 5-10 ปี และ 11-16 ปี ดังนั้นจึงแสดงว่า ถ้าบุคคลใดมีการศึกษาที่สูงขึ้น บุคคลนั้นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย

2.3 อาชีพของบิดา ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพและเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่าผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพและเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่า

2.4 การศึกษานองบิคา การศึกษานองบิคาไมมีความสัมพันธ์อย่างมี
 ระคนนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.5 ภาวะหนี้สิน การมีหรือไม่มีหนี้สิน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมี
 ระคนนัยสำคัญกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.6 การปลีกตัวออกจากสังคม การปลีกตัวออกจากสังคมระดับต่ำ
 มีความสัมพันธ์อย่างมีระคนนัยสำคัญทางสถิติกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อพิจารณารวมกลุ่ม
 อาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบ
 อาชีพในโรงงาน พบว่า การปลีกตัวออกจากสังคมระดับต่ำมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ
 ใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีระคนนัยสำคัญเช่นกัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.18 และ
 0.45 ตามลำดับ ซึ่งจะพิจารณารายละเอียดได้จากตาราง Cross-Tabulation
 ดังนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 128 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงูใจไม่สมฤทธิ์และการปลีกตัวออกจากสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
แรงงูใจ ไม่สมฤทธิ์	การปลีกตัวออกจากสังคม			แรงงูใจ ไม่สมฤทธิ์	การปลีกตัวออกจากสังคม		
	สูง	กลาง	ต่ำ		สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	10.5 (2)	7.3 (8)	44.4 (8)	สูง	10.0 (1)	9.3 (9)	46.3 (19)
กลาง	89.5 (17)	90.9 (100)	55.6 (10)	กลาง	90.0 (9)	90.7 (88)	53.7 (22)
ต่ำ	0.0 (0)	1.8 (2)	0.0 (0)	ต่ำ	-	-	-
รวม	100.0 (19)	100.0 (110)	100.0 (18)	รวม	100.0 (10)	100.0 (97)	100.0 (41)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.0004$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.0000$

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีแรงงูใจไม่สมฤทธิ์
ในระดับสูง เป็นผู้ปลีกตัวออกจากสังคมในระดับต่ำ ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน
ก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือ บุคคลที่มีแรงงูใจไม่สมฤทธิ์ในระดับสูงจะมีการปลีกตัวออกจาก
สังคมระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าถ้าบุคคลใดมีการปลีกตัวออกจาก
สังคมต่ำ แรงงูใจไม่สมฤทธิ์จะสูงขึ้น

2.7 ประสพการณ์การทำงาน เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มที่ทำนาและกลุ่ม
ที่ทำงานในโรงงาน พบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน ผู้ที่มีประสพการณ์การทำงาน
จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับแรงงูใจไม่สมฤทธิ์ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีประสพ
การณ์ทำงานสูงจะมีแรงงูใจไม่สมฤทธิ์สูงด้วย

นอกจากนี้ สำหรับกลุ่มที่ทำงานในโรงงานและเคยมีประสพการณ์
การทำงานจากที่อื่นมาก่อน พบว่า มีความสัมพันธ์กับแรงงูใจไม่สมฤทธิ์อย่างมีระดับนัย
สำคัญ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 129 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับประสมการณ์การทำงาน
จากที่สน เจาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน

แรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
	ประสมการณ์การทำงานจากที่สน	
	ต่ำกว่า 3 ปี	มากกว่า 3 ปี
สูง	17.0 (9)	46.7 (7)
กลาง	83.0 (44)	53.3 (8)
ต่ำ	-	-
รวม	100.0 (53)	100.0 (15)

สำหรับกลุ่มที่ทำนาไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.04$

ผู้ที่ทำงานจากโรงงานอื่นมาสูงกว่า 3 ปี จะมีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูง
คิดเป็นร้อยละมากกว่าผู้ที่ทำงานต่ำกว่า 3 ปี ซึ่งแสดงว่า การมีประสมการณ์การทำงาน
จากที่สนมาก่อนเป็นเวลานานนั้น จะมีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่า

อนึ่ง จากการพิจารณาประเภทของงานที่ผู้รับสัมภาษณ์จากกลุ่มที่ประกอบอาชีพ
ในโรงงานที่ทำอยู่นั้น ¹ พบว่า ประเภทของงานที่ทำมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ
กับแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย ซึ่งพิจารณารายละเอียดได้จากตารางดังนี้

¹ ประเภทของงานที่ทำประกอบด้วย

1. ประเภทของงานที่ทำในระดับสูง หมายถึงผู้ที่ทำงานฝีมือและผู้ใช้วิชาชีพเฉพาะ
2. ประเภทของงานที่ทำในระดับกลาง หมายถึง ผู้ที่ทำงานกึ่งฝีมือ คือ
มีการใช้แรงงานประกอบด้วย
3. ประเภทของงานที่ทำในระดับต่ำ หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยใช้แรงงาน
อย่างเคียว

ตารางที่ 130 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับประเภทของงานที่ทำ
เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
	ประเภทงานที่ทำ		
	สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	55.0 (11)	15.4 (14)	11.1 (4)
กลาง	45.0 (9)	84.6 (77)	88.9 (32)
ต่ำ	-	-	-
รวม	100.0 (20)	100.0 (91)	100.0 (36)

สำหรับกลุ่มที่ทำนาไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้
ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.0001$

จากตารางที่ 130 พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงจะมี
ประเภทของงานที่ทำในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ที่ทำงานในระดับขั้นที่สูงขึ้น
จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย

2.8 ความเคร่งศาสนา เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา พบว่า
ความเคร่งศาสนามีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ
ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่มีความเคร่งศาสนาจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ตารางที่ 131 คาสสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงกับปัจจัยประชากร
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	คาสสัมพันธ์ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงแยกตามกลุ่มอาชีพ		รวมทั้ง
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	2 กลุ่ม
1. เพศ			
ชาย	N.S.	0.16*	N.S.
หญิง	N.S.	-0.16*	N.S.
2. อายุ			
15-29 ปี	N.S.	N.S.	0.16*
55 ปีขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.16*
3. สถานภาพสมรส			
โสด	0.19*	0.14*	0.23
สมรส	-0.19*	-0.14*	-0.23
4. การมีบุตร			
4-6 คน	N.S.	N.S.	-0.17*
7-12 คน	N.S.	N.S.	-0.12*
5. ขนาดครอบครัว			
ต่ำกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.16*
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.15*
6. ศาสนา			
พุทธ	N.S.	N.S.	0.14*
อิสลาม	N.S.	N.S.	-0.14*
7. ภูมิภาค			
จังหวัดใกล้เคียง	N.S.	N.S.	-0.18
จังหวัดใหญ่	0.23*	0.15*	0.18

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง (Change Orientation and Innovativeness)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงกับปัจจัยประชากร
จากตารางที่ 131 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1.1 เพศ เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานพบว่า เพศชายมีความสัมพันธ์กับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าผู้ชายจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูง และเมื่อพิจารณาเพศหญิงพบความสัมพันธ์เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานเช่นเดียวกัน กล่าวคือเพศหญิงมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า ผู้หญิงจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงต่ำ

1.2 อายุ รัศมีอายุ 15-29 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแสดงว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-29 ปี จะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูง ส่วนรัศมีอายุ 30-54 ปี ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ และรัศมีอายุ 55 ปีขึ้นไป พบว่า มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแสดงว่า ผู้ที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไปจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงต่ำ

1.3 สถานภาพสมรส บุคคลที่เป็นโสดมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพโดยที่ค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ทำนามีมากกว่ากลุ่มที่ทำในโรงงานเล็กน้อย ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่เป็นโสดจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูง ส่วนบุคคลที่สมรสแล้วมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญทั้งเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพซึ่งแสดงว่า บุคคลที่สมรสแล้วจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงต่ำ

1.4 การมีบุตร ผู้ที่มีบุตรต่ำกว่า 3 คน ไม่พบความแตกต่างอย่างมี
 ระบุความสัมพันธ์ที่สำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง ส่วนผู้ที่มีบุตร 4-6 คน พบว่ามีความสัมพันธ์
 ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบุความสัมพันธ์เฉพาะเมื่อพิจารณา
 รวมสองกลุ่มอาชีพและผู้ที่มีบุตรสูงกว่า 7 คนพบว่า มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความ
 พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบุความสัมพันธ์เฉพาะเมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพซึ่งแสดงให้เห็น
 เห็นว่าผู้ที่มีบุตร 4-6 คนและ 7 คนขึ้นไปจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงต่ำ

1.5 ขนาดครอบครัว ผู้ที่มีจำนวนคนในครอบครัวต่ำกว่า 6 คน จะมี
 ความสัมพันธ์อย่างมีระบุความสัมพันธ์ที่สำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเฉพาะเมื่อรวมกลุ่มอาชีพทั้ง
 2 กลุ่ม ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวต่ำกว่า 6 คน จะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยน
 แปลงสูง และผู้ที่มีจำนวนคนในครอบครัวสูงกว่า 7 คน จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม
 กับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบุความสัมพันธ์เฉพาะเมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม
 ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวสูงชันมากกว่า 7 คน จะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยน
 แปลงต่ำ

1.6 ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระบุ
 สำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเฉพาะเมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแสดง
 ว่า บุคคลที่นับถือศาสนาพุทธจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูง ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม
 จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระบุความสัมพันธ์ที่สำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเฉพาะ
 เมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีความพร้อม
 ที่จะเปลี่ยนแปลงต่ำ

1.7 ภูมิลำเนาเดิม ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงไม่พบ
 ความแตกต่างอย่างมีระบุความสัมพันธ์ที่สำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม
 มาจากจังหวัดใหญ่ เช่น นครราชสีมา ขอนแก่น เชียงใหม่ เป็นต้น จะมีความสัมพันธ์
 อย่างมีระบุความสัมพันธ์ที่สำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเมื่อพิจารณา รวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม
 และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มที่ทำงานและกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน พบว่า มีความสัมพันธ์อย่าง
 มีระบุความสัมพันธ์เช่นเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ทำงานสูงกว่าความสัมพันธ์ของกลุ่ม
 ที่ทำงานในโรงงาน ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีภูมิลำเนาเดิมมาจากจังหวัดใหญ่ ๆ จะมีความ
 พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ
และสังคม จากตารางที่ 132 สามารถนำมาพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนามีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน แต่อย่างไรก็ตามพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 133 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง	สูง	กลาง	ต่ำ	ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง	สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	21.4 (3)	16.7 (10)	15.2 (10)	สูง	60.0 (6)	37.2 (29)	37.3 (21)
กลาง	71.4 (10)	81.7 (49)	81.8 (54)	กลาง	40.0 (4)	60.3 (47)	57.6 (34)
ต่ำ	7.1 (1)	1.7 (1)	3.0 (2)	ต่ำ	0.0 (0)	2.6 (2)	5.1 (3)
รวม	100.0 (14)	100.0 (60)	100.0 (66)	รวม	100.0 (10)	100.0 (78)	100.0 (59)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงในระดับสูงจะเป็นผู้ที่สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง เช่นเดียวกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น จะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นด้วย

2.2 การศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพพบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่ผู้มีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษา 5-10 ปีนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มที่ทำงานและกลุ่มที่ทำงานในโรงงานก็พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเช่นเดียวกัน และผู้ที่มีระดับการศึกษา 11 ปีขึ้นไปนั้นจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญซึ่งอธิบายรายละเอียดได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 134 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงกับระดับการศึกษา
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง	ระดับการศึกษา			ความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี		ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี
สูง	14.2 (17)	21.1 (4)	25.0 (1)	สูง	27.3 (18)	49.1 (27)	44.4 (12)
กลาง	83.3 (100)	78.9 (15)	75.0 (3)	กลาง	65.2 (13)	50.9 (28)	55.6 (15)
ต่ำ	2.5 (3)	0.0 (0)	0.0 (0)	ต่ำ	7.6 (5)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (120)	100.0 (19)	100.0 (4)	รวม	100.0 (66)	100.0 (55)	100.0 (27)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.02$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาจะเห็นได้ว่าผู้ที่มีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงในระดับสูงจะมีระดับการศึกษาระหว่าง 5-16 ปีและเมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะเห็นได้ว่าเป็นไปในทำนองเดียวกัน สรุปได้ว่าบุคคลที่มีการศึกษาสูงขึ้นจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นด้วย

2.3 อาชีพของบิดา ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมทั้งสองกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มพบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญยิ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงค่า และผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพพบว่า เฉพาะผู้ที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ แสดงว่า บุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูง

2.4 การศึกษาของบิดา การศึกษาของบิดาไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง

2.5 ภาวะหนี้สิน ผู้ที่มีหนี้สินจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพแต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ แสดงว่าบุคคลที่มีหนี้สินจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงค่า ส่วนผู้ที่ไม่มีหนี้สินนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ

2.6 การปลีคว้อออกจากสังคม ผู้ที่มีการปลีคว้อออกจากสังคมในระดับค่ามีความสัมพันธ์กับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีระดับนัยสำคัญเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน แสดงว่าบุคคลที่มีการปลีคว้อออกจากสังคมน้อยจะมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น

2.7 ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การทำงานไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง

2.8 ความเคร่งศาสนา ผู้ที่มีความเคร่งศาสนา จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ

ตารางที่ 135 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทของนักวิจัยประชากร
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสหสัมพันธ์การเข้าใจบทบาทของนักวิจัยประชากร		รวมทั้ง 2 กลุ่ม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. เพศ			
ชาย	0.30	0.19*	0.22
หญิง	-0.30	-0.19*	-0.22
2. สถานภาพสมรส			
โสด	N.S.	N.S.	0.10*
สมรส	N.S.	N.S.	-0.10*
3. การมีบุตร			
7-12 คน	N.S.	N.S.	-0.12*
4. ขนาดครอบครัว			
ต่ำกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.13*
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.13*
5. ศาสนา			
พุทธ	N.S.	N.S.	0.12*
อิสลาม	N.S.	N.S.	-0.12*

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

การเข้าใจบทบาทผู้อื่น (Empathy)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้อื่นกับปัจจัยประชากร

จากการวิจัยที่ 135 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1.1 เพศ ผู้ชายมีความสัมพันธ์กับการเข้าใจบทบาทผู้อื่นอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพและเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ส่วนผู้หญิงมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับความเข้าใจบทบาทผู้อื่นอย่างมีระดับนัยสำคัญ ทั้งเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งจะพิจารณารายละเอียดได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 136 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้อื่นกับเพศ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา			กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
การเข้าใจ บทบาทผู้อื่น	เพศ		การเข้าใจ บทบาทผู้อื่น	เพศ	
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง
สูง	5.0 (4)	0.0 (0)	สูง	19.3 (16)	7.7 (5)
กลาง	23.8 (19)	9.0 (6)	กลาง	28.9 (24)	26.2 (17)
ต่ำ	71.3 (57)	91.0 (61)	ต่ำ	51.8 (43)	66.2 (43)
รวม	100.0 (80)	100.0 (67)	รวม	100.0 (83)	100.0 (65)

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.007$

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

พิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา จะเห็นได้ว่า การเข้าใจบทบาทของผู้อื่นในระดับสูงนั้น มีเฉพาะผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงแสดงความเข้าใจบทบาทของผู้อื่นระดับต่ำกว่าชาย สำหรับกลุ่มที่ทำงานในโรงงานก็เช่นเดียวกัน สรุปได้ว่า ผู้ชายมีการเข้าใจบทบาทของผู้อื่นสูงกว่า. ส่วนผู้หญิงจะมีการเข้าใจบทบาทของผู้อื่นต่ำ

1.2 อายุ อายุไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้อื่น

1.3 สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ ซึ่งแสดงว่าบุคคลที่เป็นโสดจะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนสูง และผู้ที่สมรสแล้วมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพซึ่งแสดงว่าบุคคลที่สมรสแล้ว จะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนต่ำ

1.4 ถกรับบุตร ผู้ที่มีบุตรต่ำกว่า 3 คนและผู้ที่มีบุตร 4-6 คน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน ส่วนผู้ที่มีบุตรมากกว่า 7 คน จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเข้าใจบทบาทผู้สอนอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ แสดงว่าบุคคลที่มีบุตรมากกว่า 7 คน จะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนต่ำ

1.5 ขนาดครอบครัว จำนวนคนในครอบครัวที่ต่ำกว่า 6 คน มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ แสดงว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวต่ำกว่า 6 คนจะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนสูง และจำนวนคนในครอบครัวที่มากกว่า 7 คน มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเข้าใจบทบาทผู้สอนอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ แสดงว่า บุคคลที่มีจำนวนคนในครอบครัวมากกว่า 7 คน จะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนต่ำ

1.6 ศาสนา ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ แสดงว่า บุคคลที่นับถือศาสนาพุทธ จะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนสูง และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเข้าใจบทบาทผู้สอนอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพ สรุปได้ว่า บุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนต่ำ

1.7 ภูมิลำเนาเดิม ภูมิลำเนาเดิมไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน

ตารางที่ 137 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้อื่นกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความสัมพันธ์การเข้าใจบทบาทผู้อื่น กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	ความสัมพันธ์การเข้าใจบทบาทผู้อื่น แยกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	รวมทั้ง 2 กลุ่ม
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	0.32	0.32	0.21
2. การศึกษา			
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	-0.22*	-0.25
5-10 ปี	N.S.	N.S.	0.11*
11-16 ปี	0.26	0.22*	0.27
3. อาชีพของบิดา			
เกษตรกร	N.S.	-0.15*	-0.19
ประกอบอาชีพอื่น	N.S.	N.S.	0.17*
4. การศึกษาของบิดา			
5 ปีขึ้นไป	N.S.	N.S.	0.14
5. ภาวะหนี้สิน			
มี	-0.14*	N.S.	N.S.
ไม่มี	0.14*	N.S.	N.S.
6. การปลีกตัวออกจากสังคม(ระคับคำ)	0.24*	0.25	0.29

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้สอนกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
จากตารางที่ 137 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ และเมื่อแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเช่นเดียวกัน ซึ่งจะพิจารณารายละเอียดได้จากตารางดังนี้

ตารางที่ 138 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้สอนกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การเข้าใจ บทบาทผู้สอน	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม			การเข้าใจ บทบาทผู้สอน	สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม		
	สูง	กลาง	ต่ำ		สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	21.4 (3)	1.7 (1)	0.0 (0)	สูง	30.0 (3)	15.4 (12)	10.2 (6)
กลาง	16.0 (4)	18.3 (11)	15.2 (10)	กลาง	50.0 (5)	32.1 (25)	18.6 (11)
ต่ำ	50.0 (7)	80.0 (48)	84.8 (56)	ต่ำ	20.0 (2)	52.6 (41)	71.2 (42)
รวม	100.0 (14)	100.0 (60)	100.0 (66)	รวม	100.0 (10)	100.0 (78)	100.0 (59)

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.0004$

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของข้อมูลเป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้สอนในระดับสูง เป็นผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง ส่วนผู้ที่มีความเข้าใจในบทบาทผู้สอนต่ำ จะเป็นผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำด้วย สรุปได้ว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้นไป จะมีการเข้าใจบทบาทของผู้สอนสูงขึ้นไปด้วย

2.2 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเข้าใจบทบาทผู้อื่นอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับ 5-10 ปี มีความสัมพันธ์กับการเข้าใจบทบาทผู้อื่นอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ และผู้ที่มีการศึกษาระดับ 11-16 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้อื่น เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ และเมื่อแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพเท่านั้นและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานก็พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเช่นเดียวกัน จะพิจารณารายละเอียดได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 139 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทของผู้อื่นกับระดับการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การเข้าใจ	ระดับการศึกษา			การเข้าใจ	ระดับการศึกษา		
บทบาทผู้อื่น	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี	บทบาทผู้อื่น	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี
สูง	1.7 (2)	5.3 (1)	25.0 (1)	สูง	9.1 (6)	16.4 (9)	22.2 (6)
กลาง	15.8 (19)	21.1 (4)	50.0 (2)	กลาง	24.2 (16)	25.5 (14)	40.7 (11)
ต่ำ	82.5 (99)	73.7 (14)	25.0 (1)	ต่ำ	66.7 (44)	58.2 (32)	37.0 (10)
จำนวน	100.0 (120)	100.0 (19)	100.0 (4)	จำนวน	100.0 (66)	100.0 (55)	100.0 (27)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.01$

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานแล้ว จะเห็นได้ว่า มีลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลในลักษณะเดียวกันกล่าวคือ ผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้อื่นในระดับสูงจะมีระดับการศึกษา 11-16 ปี และผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้อื่นในระดับต่ำจะมีระดับการศึกษา ระดับ 5-10 ปีและระดับต่ำกว่า 4 ปี สรุปได้ว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูงขึ้นจะมีการเข้าใจบทบาทผู้อื่นสูงขึ้นด้วย

2.3 อาชีพของบิดา ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแลอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจากรวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกรนั้นจะมีการเข้าใจบทบาทผู้ดูแล ส่วนผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแล เฉพาะเมื่อพิจารณาจากรวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีการเข้าใจบทบาทผู้ดูแลสูง

2.4 การศึกษาของบิดา การศึกษาของบิดาระดับต่ำกว่า 4 ปี ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแล ส่วนผู้ที่มีบิดามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแล เฉพาะเมื่อรวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบิดามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี จะมีการเข้าใจบทบาทผู้ดูแลสูง

2.5 ภาวะหนี้สิน เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา พบว่า ผู้ที่มีหนี้สินมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแล แสดงว่า บุคคลที่มีหนี้สินจะมีการเข้าใจบทบาทผู้ดูแลต่ำ และผู้ที่ไม่มีหนี้สินมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแล สรุปได้ว่า บุคคลที่ไม่มีหนี้สินจะมีการเข้าใจบทบาทผู้ดูแลสูง

2.6 การปลื้มอกปลื้มใจจากสังคม การปลื้มอกปลื้มใจจากสังคมในระดับต่ำมีความสัมพันธ์กับการเข้าใจบทบาทผู้ดูแลอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจากรวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อแยกตามกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา และกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเช่นเดียวกัน ดังปรากฏรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 140 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้สอนกับการปลีกตัวออกจากสังคม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
การเข้าใจ บทบาทผู้สอน	การปลีกตัวออกจากสังคม			การเข้าใจ บทบาทผู้สอน	การปลีกตัวออกจากสังคม		
	สูง	กลาง	ต่ำ		สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	0.0 (0)	0.9 (1)	16.7 (3)	สูง	0.0 (0)	8.2 (8)	31.7 (13)
กลาง	26.3 (5)	14.5 (16)	22.2 (4)	กลาง	30.0 (3)	27.8 (27)	26.8 (11)
ต่ำ	73.7 (14)	64.5 (93)	61.1 (11)	ต่ำ	70.0 (7)	63.9 (62)	41.5 (17)
จำนวน	100.0 (19)	100.0 (110)	100.0 (18)	จำนวน	100.0 (10)	100.0 (97)	100.0 (41)

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.001$

ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.003$

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานแล้ว จะเห็นได้ว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลเป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้สอนในระดับสูงจะมีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับต่ำ และผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้สอนในระดับต่ำจะมีการปลีกตัวออกจากสังคมในระดับสูง สรุปได้ว่า ผู้ที่มีการปลีกตัวออกจากสังคมต่ำ จะมีการเข้าใจบทบาทผู้สอนสูงขึ้น

2.7 ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การทำงานในปัจจุบันไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน แต่สำหรับกลุ่มที่ทำงานในโรงงานพบว่า การมีประสบการณ์การทำงานจากโรงงานอื่นมาก่อนนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน ซึ่งจะพิจารณาได้จากตารางดังนี้

ตารางที่ 141 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจบทบาทผู้สอนกับประสมการผลการทำงาน
ที่อื่น เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน

การเข้าใจบทบาทผู้สอน	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
	ประสมการผลการทำงานที่อื่น	
	ต่ำกว่า 3 ปี	3 ปีขึ้นไป
สูง	11.3 (6)	33.3 (5)
กลาง	24.5 (13)	46.7 (7)
ต่ำ	64.2 (34)	20.0 (3)
รวม	100.0 (53)	100.0 (15)

สำหรับกลุ่มที่ทำนาไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.008$

จะเห็นว่า ผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้สอนในระดับสูงจะมีประสมการผลการ
ทำงานจากที่อื่น 3 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละแล้ว มีจำนวนมากกว่าผู้ที่ทำงานต่ำกว่า 3 ปี
และเมื่อพิจารณาผู้ที่มีการเข้าใจบทบาทผู้สอนในระดับต่ำ จะมีประสมการผลการทำงานจาก
ที่อื่นต่ำกว่า 3 ปี สรุปได้ว่า ผู้ที่มีประสมการผลการทำงานจากที่อื่นมาเป็นเวลานาน จะ
มีการเข้าใจบทบาทผู้สอนสูงขึ้น

2.8 ความเคร่งศาสนา ความเคร่งศาสนาไม่มีความแตกต่างอย่าง
มีระดับนัยสำคัญกับการเข้าใจบทบาทผู้สอน

ตารางที่ 142 ค่าสัมพันธระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับปัจจัย
ประชากร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยประชากร	ค่าสัมพันธความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพแยกตามกลุ่มอาชีพ รวมทั้ง กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน 2 กลุ่ม		
1. เพศ			
ชาย	N.S.	0.22*	0.15*
หญิง	N.S.	-0.22*	-0.15*
2. อายุ			
15-29 ปี	-0.17*	N.S.	N.S.
30-54 ปี	0.19*	N.S.	N.S.
55 ปีขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.13*
3. การมีบุตร			
7-12 คน	N.S.	-0.14*	N.S.
4. ขนาดครอบครัว			
ต่ำกว่า 6 คน	N.S.	N.S.	0.13*
7 คนขึ้นไป	N.S.	N.S.	-0.13*
5. ศาสนา			
พุทธ	-0.17*	N.S.	N.S.
อิสลาม	0.17	N.S.	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ (Occupation Aspiration)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับปัจจัยประชากร
จากตารางที่ 142 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1.1 เพศ ผู้ชายมีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพแต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า ผู้ชายจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง ส่วนผู้หญิงมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่า ผู้หญิงจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ

1.2 อายุ เฉพาะกลุ่มที่ทำงาน พบว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-29 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ แสดงว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-29 ปี จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ และพบว่า เฉพาะกลุ่มที่ทำงานผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 30-54 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ สรุปได้ว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 30-54 ปี ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูงและผู้ที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แสดงว่า บุคคลที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ

1.3 สถานภาพสมรส ผู้ที่เป็นโสดหรือสมรสแล้ว ไม่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

1.4 การมีบุตร ผู้ที่มีบุตรจำนวนต่ำกว่า 3 คน และจำนวน 4-6 คน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ ส่วนผู้ที่มีบุตรตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานพบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีบุตรเกินกว่า 7 คน จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ

1.5 ขนาดครอบครัว ผู้ที่ครอบครัวมีจำนวนคนต่ำกว่า 6 คน มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แสดงว่า บุคคลที่ครอบครัวมีจำนวนต่ำกว่า 6 คน จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง และผู้ที่ครอบครัวมีจำนวนคนสูงกว่า 7 คน นั้น มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ เฉพาะเมื่อพิจารณารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม สรุปได้ว่า บุคคลที่มีขนาดครอบครัวมากกว่า 7 คน จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ

1.6 ศาสนา เฉพาะกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา พบว่า ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ จะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ สรุปว่า ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม เฉพาะกลุ่มที่ทำนา พบว่า ศาสนาอิสลามมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ สรุปได้ว่า บุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง

1.7 ภูมิภาค ภูมิภาคอีสานใต้ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเกินความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 143 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับปัจจัย
ทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ค่าสหสัมพันธ์ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพแยกตามกลุ่มอาชีพ		รวมทั้ง 2 กลุ่ม
	กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา	กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน	
1. สถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม	0.24	0.16*	N.S.
2. การศึกษา			
ต่ำกว่า 4 ปี	N.S.	-0.20*	-0.26
5-10 ปี	N.S.	N.S.	0.14*
11-16 ปี	N.S.	0.22*	0.24
3. อาชีพของบิดา			
เกษตรกร	N.S.	-0.16*	-0.25
ประกอบอาชีพอื่น	0.15*	0.17*	0.27
4. การศึกษาของบิดา			
5 ปีขึ้นไป	N.S.	N.S.	0.17
5. การปลีกตัวออกจาก สังคม (ระดับต่ำ)	N.S.	0.14*	0.17*
6. ประสบการณ์ การทำงาน	N.S.	0.23*	NONE
7. ความเคร่งศาสนา	-0.14*	N.S.	N.S.

ระดับนัยสำคัญที่ $P \leq 0.001$

* ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

N.S. = ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

NONE = ไม่สามารถนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จากตารางที่ 143 สามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้ดังนี้

2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกตามกลุ่มที่ทำนาและกลุ่มที่ทำงานในโรงงานพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ โดยที่ค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ทำนาสูงกว่ากลุ่มที่ทำในโรงงาน

2.2 การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า 4 ปี มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพและเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้นก็พบความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามอย่างมีระดับนัยสำคัญ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับ 5-10 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพเฉพาะเมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ และผู้ที่มีการศึกษาระดับ 11-16 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 144 ความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับการศึกษา
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา				กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
ความมุ่งหวังใน การประกอบอาชีพ	ระดับการศึกษา			ความมุ่งหวังใน การประกอบอาชีพ	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี		ต่ำกว่า 4 ปี	5-10 ปี	11-16 ปี
สูง	21.1 (19)	20.0 (3)	25.0 (1)	สูง	47.5 (28)	61.5 (32)	80.8 (21)
กลาง	62.2 (56)	80.0 (12)	50.0 (2)	กลาง	42.4 (25)	25.0 (13)	11.5 (3)
ต่ำ	16.7 (15)	0.0 (0)	25.0 (1)	ต่ำ	10.1 (6)	13.5 (7)	7.7 (2)
รวม	100.0 (90)	100.0 (15)	100.0 (4)	รวม	100.0 (59)	100.0 (52)	100.0 (26)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.05$

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา จะเห็นว่าบุคคลที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง จะเป็นบุคคลที่มีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี และเมื่อพิจารณาจากกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงานจะเห็นว่า บุคคลที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง จะมีการศึกษาในระดับ 11-16 ปี คิดเป็นจำนวนร้อยละมากกว่าระดับต่ำกว่า 4 ปี และระดับ 5-10 ปี เมื่อพิจารณาบุคคลที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ ก็พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษา 11-16 ปี มีจำนวนร้อยละน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอื่น สรุปได้ว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูงขึ้นจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูงขึ้นด้วย

2.3 อาชีพของบิดา ผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกรจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญเฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน ส่วนผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพทั้งเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพ ซึ่งจะพิจารณารายละเอียดของข้อมูลได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 145 ความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับอาชีพของบิดา จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนา			กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน		
ความมุ่งหวังใน	อาชีพบิดา		ความมุ่งหวังใน	อาชีพบิดา	
การประกอบอาชีพ	เกษตรกร	ประกอบอาชีพอื่น	การประกอบอาชีพ	เกษตรกร	ประกอบอาชีพอื่น
สูง	18.0 (16)	31.8 (7)	สูง	47.3 (26)	68.8 (53)
กลาง	67.4 (60)	54.6 (12)	กลาง	43.6 (24)	19.5 (15)
ต่ำ	14.6 (13)	13.6 (3)	ต่ำ	9.1 (5)	11.7 (9)
รวม	100.0 (89)	100.0 (22)	รวม	100.0 (55)	100.0 (77)

ระดับนัยสำคัญที่ $P > 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่ $P = 0.02$

เมื่อพิจารณาทั้งกลุ่มที่ประกอบอาชีพทำนาและกลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลเป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ บุคคลที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพระดับสูง จะเป็นผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นคิดเป็นร้อยละมากกว่าผู้ที่มีบิดาเป็นเกษตรกร ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูงกว่าบุคคลที่มีบิดาเป็นเกษตรกร

2.4 การศึกษาของบิดา ผู้ที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่า 4 ปี พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญ กับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ ส่วนผู้ที่บิดามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพเฉพาะเมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพทั้ง 2 กลุ่ม สรุปได้ว่า บุคคลที่บิดามีการศึกษาสูงกว่า 5 ปี จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง

2.5 ภาวะหนี้สิน ภาวะหนี้สิน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

2.6 การปลีกรับออกจากสังคม ผู้ที่มีการปลีกรับออกจากสังคมต่ำ จะมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มอาชีพ แต่เมื่อแยกกลุ่มอาชีพพบความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงาน สรุปได้ว่า บุคคลที่มีการปลีกรับออกจากสังคมต่ำ จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูง

2.7 ประสบการณ์การทำงาน เฉพาะกลุ่มที่ทำงานในโรงงานพบว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ แสดงว่า บุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานสูง จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูงด้วย

นอกจากนี้ พบว่า ประเภทของงานที่ทำมีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมีระดับนัยสำคัญด้วย กล่าวคือ ประเภทของงานที่ทำระดับสูง ได้แก่ งานฝีมือ และงานที่ใช้วิชาชีพเฉพาะ งานที่ทำระดับกลางได้แก่ งานกึ่งฝีมือ และงานที่ทำระดับต่ำ คือ ประเภทที่ใช้แรงงานอย่างเดียว ซึ่งจะพิจารณาได้จากตารางดังนี้

ตารางที่ 146 ความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพกับประเภท
ของงานที่ทำ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มที่ประกอบอาชีพในโรงงาน			
ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ	ประเภทของงานที่ทำ		
	สูง	กลาง	ต่ำ
สูง	89.4 (17)	58.3 (49)	42.5 (14)
กลาง	5.3 (1)	26.2 (22)	54.5 (18)
ต่ำ	5.3 (1)	15.5 (13)	3.0 (1)
รวม	100.0 (19)	100.0 (84)	100.0 (33)

สำหรับกลุ่มที่ทำนาไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้
ระดับนัยสำคัญที่ $P=0.003$

ผู้ที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพระดับสูง จะมีประเภทของงานที่ทำระดับสูง
คิดเป็นจำนวนร้อยละมากกว่าระดับกลางและระดับต่ำ ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีประเภทของงาน
ที่ทำระดับสูง จะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพสูงด้วย

2.8 ความเคร่งศาสนา เฉพาะกลุ่มที่ทำนา พบว่า บุคคลที่มีความ
เคร่งศาสนา มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพอย่างมี
ระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความเคร่งศาสนาจะมีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพต่ำ

จากที่ได้วิเคราะห์มาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่า ปัจจัยประชากรและปัจจัยทาง
เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับความทันสมัยแตกต่างกันออกไป